

tum est. Nam qui alicui persuadere doctrinam studet, quæ salutem ejus damnum infert, is sane charitatem vehementer lædit: sed qui eos qui falsam sibi de Christi persona & officio ideam formant, qua Christi loco phantasma quoddam intuetur, extra salutis periculum versari adstruere annititur, is dum citra fidem in Christum salvari homines posse docet, ipsum salutis fundamentum subruit. Quanto longius adeo, Vir Summe Reverende ac Magnifice, Te ab hac infausta Pseudo-Prophetarum societate disjungis, tanto felicius veræ in Christum fidei & Charitati accedis, viæ, qua alios ad salutem ducis, ipse firmiter insistens. Præter sermones publicos, quibus per tot annos maximo illorum, qui eloquia tua non humanæ sapientiæ verba sed logia tu Theu esse sentiunt, cum applausu Cathedra Ecclesiastica Tua personat, loquuntur id tot Scripta Tua, quibus hypotyposin hygiæ in non logon constanter sequi Te dudam publice profiteris, cui tutandæ haud minus in ardua Proto-Synedrii Assessoris statione invigilas. De quibus cum etiam singularis Tua inde à multis annis perspecta erga me benevolentia & cumulatum in me collata merita adhuc amplius me confirmant, haud dubitavi, quin eodem, quo me præferrem dignari soles, vultu, libellum hunc Summe Reverendo ac Magnifico Tuo Nomini sacratum, admissurus sis. Sic servet Te Potentissimum Numen in canam usque senectutem, animi ac corporis dotibus florentissimum, in Ecclesiæ levamen sitientis præsidium. Quod intimis precibus

Summe Reverendi ac Magnifici Nominis

Tui

Cultor observantissimus

David Gertmann.